

Startside>Anlæggelse af retssag>Hvor og hvordan>Hvilket lands love gælder?

Den originale sprogudgave af denne side [et](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

estisk

Swipe to change

Hvilket lands love gælder?

Estland

1 Retskilder**1.1 National ret**

Lovvalgsspørgsmål reguleres normalt af [lov om international privatret](#) (herefter "PILA"). Inden PILA trådte i kraft den 1. juli 2002 reguleredes lovvalgsspørgsmål i den generelle del af civilloven. Nu anvendes PILA i stedet for i næsten alle tilfælde, som behandles under obligationsretten, den generelle del af civilloven og § 24 i lov om gennemførelse af PILA.

Desuden skal der tages højde for, at reglerne i gældende EU-ret har forrang for den nationale lovgivning, og at i henhold til princippet i artikel 123 i Republikken Estlands forfatning vil, når Estlands love eller anden lovgivning er i strid med en international traktat, som er ratificeret af det estiske parlament, reglerne i den internationale traktat finde anvendelse. Estland har også underskrevet fire aftaler om juridisk bistand med Rusland, Ukraine, Polen, Letland og Litauen, som indeholder bestemmelser om lovvalg.

1.2 Internationale aftaler

Haagerkonventionen om lovkonflikter vedrørende formen for testamentariske dispositioner, undertegnet i Haag den 5. oktober 1961

Konvention om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, undertegnet i Rom den 19. juni 1980

Konventionen om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældremyndighed og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige, undertegnet i Haag den 19. oktober 1996

Protokol om, hvilken lov der skal anvendes på underholdspligt, undertegnet i Haag den 23. november 2007

Der findes flere oplysninger i [Riigi Teataja](#) (statstidende).

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Aftalen mellem Republikken Letland, Republikken Estland og Republikken Litauen om gensidig retshjælp og retsforhold, undertegnet i Tallinn den 11. november 1992

Aftalen mellem Republikken Estland og Den Russiske Føderation om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige, arbejdsretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Moskva den 26. januar 1993

Aftalen mellem Republikken Estland og Ukraine om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Kiev den 15. februar 1995

Aftalen mellem Republikken Estland og Republikken Polen om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige, arbejdsretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Tallinn den 27. november 1998

Der findes flere oplysninger i [Riigi Teataja](#).

2 Anvendelse af lovvalgsregler**2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler**

Hvis en lov, international aftale eller transaktion kræver anvendelse af udenlandsk lovgivning, skal domstolene gøre det, uanset om parterne har anmodet om det. Det vil sige, at domstolenes forpligtelse til at anvende udenlandsk lovgivning ikke afhænger af, om en part har indgivet anmodning herom (§ 2, stk. 1, i PILA).

I nogle civile retssager, hvor parterne kunne indgå aftale om lovvalg, har de estiske domstole anvendt estisk lov i stedet for udenlandsk lovgivning, fordi parterne implicit har givet afkald på retten til at vælge udenlandsk lovgivning.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

Hvis der i PILA henvises til udenlandsk lovgivning (viderehenvielse), anvendes reglerne om international privatret i det relevante land. Hvis estisk lovgivning skal anvendes i henhold til disse regler (hjemvisning), finder de materielle bestemmelser i estisk ret anvendelse (§ 6, stk. 1, i PILA).

Hvis den udenlandske lovgivning henviser tilbage til estisk lovgivning, skal de estiske materielle bestemmelser derfor anvendes.

2.3 Ændret tilknytning

Stiftelse eller konsumtion af en tinglig rettighed skal vurderes i henhold til lovgivningen i det land, hvor løsøret befandt sig på tidspunktet for stiftelse eller konsumtion af den tinglige rettighed (§ 18, stk. 1, i PILA). Hvis løsøret flyttes efter stiftelse eller konsumtion af en tinglig rettighed, ændres den gældende lovgivning også. Lovgivningen i en fysisk persons bopælsland finder anvendelse på dennes rets- og handleevne (§ 12, stk. 1, i PILA). Hvis en person flytter til et andet land, ændres den gældende lovgivning for dennes rets- og handleevne derfor også. Det fremgår imidlertid også af loven, at ændring af bopælsland ikke har nogen betydning for allerede erhvervet handleevne (§ 12, stk. 2 i PILA).

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

Udenlandsk lovgivning anvendes ikke, hvis det giver et udfald, der er i åbenlys strid med de grundlæggende principper i estisk ret (offentlig orden). I disse tilfælde skal estisk lovgivning anvendes (§ 7 i PILA).

Hvorvidt den udenlandske lovgivning indeholder en retsregel, der ikke findes i estisk ret, er ikke afgørende i disse tilfælde. I stedet skal estisk lovgivning i henhold til bestemmelsen om den offentlige orden anvendes i stedet for den udenlandske lovgivning, hvis anvendelsen af sidstnævnte ville medføre en klar konflikt med de grundlæggende principper i estisk ret.

I henhold til lovgivningen om kontraktlige forpligtelser berører bestemmelserne i det relevante kapitel i PILA heller ikke anvendelsen af de bestemmelser i estisk lovgivning, der finder anvendelse, uanset hvilken lov der gælder for kontrakter (§ 31 i PILA). Det angives desuden i lovens § 32, stk. 3, at det, at parterne har valgt, at en kontrakt er underlagt udenlandsk lovgivning, uanset om de også har valgt udenlandsk værneting, ikke berører anvendelsen af de regler i lovgivningen i det pågældende land, og at de ikke kan fraviges ved aftale (ufravigelige regler), hvis alle forhold af relevans for kontrakten på tidspunktet for lovvalget kun har tilknytning til ét land.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

Selv om det er angivet som et generelt princip, at domstolene skal anvende udenlandsk lovgivning i tilfælde, hvor det er påkrævet ved lov, international aftale eller transaktion, uanset om parterne anmoder om det (§ 2, stk. 1, i PILA), kan myndighederne og domstolene anmode om parternes eller offentlige myndigheders hjælp til at fastsætte, hvilken udenlandsk lov der skal anvendes.

Parterne kan fremlægge udtalelser for domstolene om indholdet i den udenlandske lovgivning, men domstolene er ikke forpligtet til at tage hensyn til disse udtalelser (§ 4, stk. 2, i PILA). Domstolene har også ret til at anmode om bistand fra justitsministeriet eller udenrigsministeriet i Republikken Estland samt til at antage eksperter (§ 4, stk. 3, i PILA).

Parterne i en civil retssag skal kun bevise den gældende lovgivning uden for Republikken Estland, international lov eller sædvaneret i det omfang, at domstolen ikke er bekendt med lovene i overensstemmelse med § 234 i retsplejeloven. Domstolen kan også anvende andre informationskilder og foretage andet for at vurdere lovgivningens indhold, jf. ovenstående afsnit vedrørende § 4 i PILA.

Domstolens ret til at indhente oplysninger for at vurdere indholdet i den lovgivning, der skal anvendes, er baseret på det kontradiktoriske princip i den civile retspleje. Dette princip fremgår primært af §§ 5, stk. 1 og 2, i den civile retsplejelov, og indebærer, at en sag behandles på grundlag af de faktiske forhold og begæringer, som parterne har indgivet baseret på påstanden, og at parterne har samme rettigheder og muligheder for at underbygge deres påstande og tilbagevise eller anfægte modpartens anbringender. Dette indebærer, at en part har ret til at vælge, hvilke kendsgerninger denne ønsker at fremlægge til støtte for sin påstand, samt beviserne herfor.

Loven giver også mulighed for undtagelser, hvorved estisk lov finder anvendelse, når indholdet i den udenlandske lovgivning på trods af alle bestræbelser ikke kan vurderes inden for rimelig tid (§ 4, stk. 4, i PILA).

3 Lovvalgsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

Ligesom inden for andre områder af den internationale privatret er det PILA, der i Estland regulerer, hvilken lov der skal anvendes på en kontrakt, medmindre andet foreskrives i international lovgivning. Parterne skal aftale, hvilken lov der skal gælde for deres kontrakt, eller, hvis parterne ifølge PILA ikke selv må vælge, skal det bestemmes på grundlag af den gældende lovgivning efter fastlagte kriterier.

PILA giver parterne mulighed for at aftale lovvalg, idet det angives, at kontrakter skal reguleres af loven i det land, som parterne aftaler, og at parterne kan vælge den lov, der skal gælde for hele kontrakten eller en del af den, hvis den kan opdeles på en sådan måde (§§ 32, stk. 1 og 2, i PILA). Et lovvalg foretaget af parterne i en kontrakt berører imidlertid ikke anvendelsen af ufravigelige regler i den gældende lovgivning. Det angives i lovens § 32, stk. 3, at det, at parterne har valgt, at en kontrakt er underlagt udenlandsk lovgivning, uanset om de også har valgt udenlandsk værneting, ikke berører anvendelsen af de regler i lovgivningen i det pågældende land, og at de ikke kan fraviges ved aftale (ufravigelige regler), hvis alle forhold af relevans for kontrakten på tidspunktet for lovvalget kun har tilknytning til ét land.

Hvis parterne ikke har valgt, hvilken lov der skal gælde for kontrakten, reguleres den af lovgivningen i det land, som kontrakten har den nærmeste tilknytning til. Hvis kontrakten kan deles op, og en del af kontrakten uafhængigt har en nærmere tilknytning til et andet land, kan denne del af kontrakten underkastes lovgivningen i dette andet land (§ 33, stk. 1, i PILA).

For at bestemme, hvilket land en kontrakt har den nærmeste tilknytning til, angives det i loven, at en kontrakt formodes at have sin nærmeste tilknytning til det land, hvori den part, der skal opfylde den ydelse, som er karakteristisk for kontrakten, på tidspunktet for kontraktens indgåelse havde sin bopæl eller, for denne parts ledelsesorgan, sit hjemsted. Hvis kontrakten er indgået som led i forretningsmæssig eller erhvervsmæssig beskæftigelse for den part, der skal opfylde den ydelse, som er karakteristisk for kontrakten, formodes kontrakten at have sin nærmeste tilknytning til det land, hvor partens hovedforretningssted ligger. Hvis de ydelser, der er karakteristisk for kontrakten, skal opfyldes på et andet sted end hovedforretningsstedet, formodes kontrakten at have sin nærmeste tilknytning til det land, hvor dette andet forretningssted ligger (§ 33, stk. 2, i PILA).

Der findes undtagelser fra hovedreglen om opfyldelsesstedet for fast ejendom og transportaftaler. Hvis genstanden for en kontrakt er en rettighed over fast ejendom eller en brugsret til fast ejendom, formodes kontrakten at have sin nærmeste tilknytning til det land, hvor den faste ejendom ligger. For en transportkontrakt formodes kontrakten at have sin nærmeste tilknytning til det land, hvor transportvirksomheden havde sit hovedforretningssted på det tidspunkt, hvor kontrakten blev indgået. Landet betragtes som forretningsstedet, hvis afgang- eller bestemmelsesstedet eller, for en fragtaftale, afsenderens hovedforretningssted eller indladnings- eller aflastningsstedet også ligger i samme land (§§ 34, stk. 4 og 5, i PILA).

Der gælder særlige regler for forbrugeraftaler, ansættelseskontrakter og forsikringsaftaler (§§ 34-47 i PILA).

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

I henhold til estisk lov gælder der forskellige grundlag for lovvalg afhængigt af arten af den ikke-kontraktlige forpligtelse.

Krav vedrørende uretmæssig berigelse, der er relateret til opfyldelsen af en forpligtelse, er underkastet den lovgivning, der regulerer det faktiske eller formodede retsforhold, som forpligtelsen udføres som led i, mens krav vedrørende uretmæssig berigelse, der er relateret til krænkelse af en anden persons rettigheder, er underkastet lovgivningen i det land, hvor krænkelsen fandt sted. I andre tilfælde er krav vedrørende uretmæssig berigelse underkastet lovgivningen i det land, hvor den uretmæssige berigelse fandt sted (§§ 481, stk. 1-3, i PILA).

Krav vedrørende uanmodet forretningsførelse er underlagt loven i det land, hvor vedkommende udførte handlingen, og krav vedrørende opfyldelse af en anden persons forpligtelser er underlagt den lovgivning, der gælder for forpligtelserne (§§ 49, stk. 1 og 2, i PILA).

Som hovedregel er krav vedrørende ulovlig skade underkastet lovgivningen i det land, hvor den handling eller begivenhed, som kravet omhandler, blev udført eller skete. Hvis konsekvenserne ikke viser sig i det land, hvor handlingen eller begivenheden blev udført eller skete, skal lovgivningen i det land, hvor konsekvenserne viste sig, anvendes, hvis skadelidte anmoder om det (§§ 50, stk. 1 og 2, i PILA). Der er imidlertid begrænsning på den erstatning, der kan udbetales for ulovlig skade. Hvis et krav, der skyldes ulovlig skade, er underkastet udenlandsk lovgivning, må den erstatning, der tilkendes i Estland, ikke være væsentligt større end den erstatning, der forskrives for tilsvarende skade i estisk lov (§ 52 i PILA).

Ifølge loven kan parterne også aftale at anvende estisk lov efter den begivenhed eller handling, der udløste en forpligtelse uden for kontrakt. Lovvalget berører ikke tredjeparters rettigheder (§ 54 i PILA).

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

Der findes ingen særlige lovvalgsregler for personnavne i estisk ret.

En fysisk persons bopæl skal vurderes på grundlag af estisk lov (§ 10 i PILA). En fysisk persons statsborgerskab vurderes i henhold til loven i det land, hvis statsborgerskab det drejer sig om. Hvis en fysisk person har flere statsborgerskaber, er det statsborgerskabet i det land, som den pågældende har den nærmeste tilknytning til, der gælder. For en statsløs person, en person, hvis statsborgerskab ikke kan fastlægges, eller en flytning, anvendes personens bopæl i stedet for statsborgerskab (§§ 11, stk. 1 og 3, i PILA).

Lovgivningen i en fysisk persons bopælsland finder anvendelse på dennes rets- og handleevne, men ændring af bopælsland har ikke noget betydning for allerede erhvervet handleevne (§§ 12, stk. 1 og 2, i PILA)

En særlig regel foreskriver, hvornår en person kan påberåbe sig manglende handleevne, men familie- eller arveretlige transaktioner eller transaktioner vedrørende fast ejendom i et land er fritaget fra denne regel (§ 12, stk. 4, i PILA). Ifølge hovedreglen gælder det imidlertid, at hvis en person indgår en

transaktion uden at have handleevne eller med begrænset handleevne i henhold til lovgivningen i deres bopælsland, kan denne person ikke påberåbe sig manglende handleevne, hvis de har handleevne i henhold til lovgivningen i det land, hvor de indgik transaktionen. Hovedreglen gælder ikke, hvis den anden part vidste eller burde have vidst, at personen manglede handleevne (§ 12, stk. 3, i PILA).

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

3.4.1 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold

Det familieretlige forhold mellem en forælder og et barn er underkastet lovgivningen i barnets bopælsland (§ 65 i PILA). Forældres og børns gensidige rettigheder og forpligtelser er knyttet til barnets herkomst, som bestemmes efter den procedure, der fastlægges i lovgivningen. Herkomst er ikke underlagt særskilte lovvalgsregler.

Herkomst skal bestemmes eller anfægtes i henhold til lovgivningen i barnets bopælsland på fødselstidspunktet. Imidlertid kan herkomst også bestemmes eller anfægtes i henhold til lovgivningen i en forælders bopælsland eller barnets bopælsland på tidspunktet for indsigelsen (§ 62 i PILA).

3.4.2 Adoption

Adoption er undergivet lovgivningen i adoptivforælderens bopælsland. Ægtefællers adoption er underlagt lovgivningen om de almindelige retsvirkninger af ægteskabet på tidspunktet for adoptionen (§ 63, stk. 1, i PILA). Det betyder, at ægtefællers adoption primært er underkastet lovgivningen i ægtefællernes fælles bopælsland (§ 57, stk. 1, i PILA), men loven opregner også en række alternative kriterier for lovvalg for de tilfælde, hvor ægtefællerne ikke bor i samme land (§ 2, stk. 4, i PILA).

Hvis adoption kræver samtykke fra barnet eller en anden person, som har et familieretligt forhold til barnet, i henhold til loven i barnets bopælsland, gælder dette lands lovgivning for dette samtykke (§ 63, stk. 2, i PILA).

Hvis en adoption er undergivet udenlandsk lovgivning, eller hvis et barn adopteres på grundlag af en udenlandsk retsafgørelse, angives det særskilt i loven, at en sådan adoption har samme virkning i Estland, som den har i henhold til den lovgivning, der lå til grund for adoptionen (§ 64 i PILA). Det bør også understreges, at hvis man adopterer et barn, som har bopæl i Estland, skal alle andre betingelser for adoption i estisk lov også opfyldes, jf. lovgivningen i barnets eller ægtefællernes bopælsland (§ 63, stk. 3, i PILA).

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

3.5.1 Ægteskab

De almindelige retsvirkninger af et ægteskab skal hovedsageligt vurderes i henhold til lovgivningen i ægtefællernes fælles bopælsland (§ 57, stk. 1, i PILA), men loven opregner også en række alternative kriterier for lovvalg for de tilfælde, hvor ægtefællerne ikke har samme bopælsland: Samme statsborgerskab, seneste fælles bopælsland, hvis en af ægtefællerne stadig bor i samme land, eller hvis ingen af disse to gælder, finder lovgivningen i det land, som ægtefællerne ellers har den nærmeste tilknytning til, anvendelse (§§ 57, stk. 2-4, i PILA).

Estisk lov finder anvendelse på indgåelse af ægteskab i Estland. Et ægteskab, der blev indgået i udlandet, anses for at være gyldigt i Estland, hvis det blev indgået i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i lovgivningen i det land, hvor ægteskabet blev indgået, og opfyldt de væsentlige betingelser for ægteskab, der er forskrevet i lovgivningen i begge ægtefællers bopælslande (§§ 55, stk. 1 og 2, i PILA).

Som hovedregel er betingelserne og hindringerne for indgåelse af ægteskab samt retsvirkningerne af ægteskabet underkastet lovgivningen i de kommende ægtefællers bopælsland (§ 56, stk. 1, i PILA). En kommende ægtefælles tidligere ægteskab er ikke en hindring for at indgå nyt ægteskab, hvis det tidligere ægteskab er afsluttet ved en afgørelse, som er truffet eller anerkendes i Estland, selv om denne afgørelse ikke er i overensstemmelse med lovgivningen i den kommende ægtefælles bopælsland (§ 56, stk. 3, i PILA).

Der gælder en særlig regel for estiske statsborgere vedrørende lovvalg med hensyn til betingelserne for ægteskab. Ifølge denne finder estisk lov anvendelse, hvis en estisk statsborger ikke opfylder en betingelse for ægteskab i henhold til lovgivningen i deres bopælsland, og hvis personen opfylder betingelserne for ægteskab i henhold til estisk lov (§ 56, stk. 2, i PILA).

3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber

Estisk lov indeholder ingen lovvalgsregler vedrørende samliv og partnerskab. Reglerne i PILA om de mest lignende retsforhold bør anvendes til at bestemme den gældende lovgivning. Uanset arten af samlivet eller partnerskabet kan det være reglerne om kontraktlige forpligtelser eller familieretlige forhold.

3.5.3 Skilsmisse og separation

Skilsmisser bevilges i henhold til lovgivningen om de almindelige retsvirkninger af ægteskabet, der gælder på det tidspunkt, hvor skilsmissesagen indledes (§§ 60, stk. 1, og 57 i PILA). Det betyder, at skilsmisser hovedsageligt er underlagt lovgivningen i ægtefællernes fælles bopælsland (§ 57, stk. 1, i PILA), men loven opregner også en række alternative kriterier for lovvalg for de tilfælde, hvor ægtefællerne ikke har samme bopælsland: samme statsborgerskab, seneste fælles bopælsland, hvis en af ægtefællerne stadig bor i samme land, eller hvis ingen af disse to gælder, finder lovgivningen i det land, som ægtefællernes ellers har den nærmeste tilknytning til, anvendelse (§§ 57, stk. 2-4, i PILA).

Estisk lov kan som en undtagelse anvendes i stedet for udenlandsk lovgivning, hvis en skilsmisse ikke tillades i henhold til den lovgivning, der regulerer de almindelige retsvirkninger af ægteskabet (§ 57 i PILA), eller kun tillades under meget strenge betingelser. Denne undtagelse finder anvendelse, hvis en af ægtefællerne bor i Estland eller har estisk statsborgerskab, eller boede i Estland eller havde estisk statsborgerskab på tidspunktet for ægteskabets indgåelse (§ 60, stk. 1 og 2, i PILA).

3.5.4 Underholdspligt

Der findes ingen lovvalgsregler for underholdspligt knyttet til familierelationer, og der henvises til relevant international lovgivning.

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Ægtefæller må vælge, hvilket lands lovgivning der skal gælde for formueforholdet mellem dem. Hvis ægtefællerne har valgt, hvilken lovgivning der skal gælde, vil denne lovgivning derfor blive anvendt. Ægtefællerne må imidlertid ikke vælge et hvilket som helst lands lovgivning. De kan vælge mellem lovgivningen i deres bopælsland og lovgivningen i det land, hvor en af ægtefællerne er statsborger. Hvis en ægtefælle har flere statsborgerskaber, kan de vælge lovgivningen i et af de pågældende lande (§ 58, stk. 1, i PILA).

I Estland er lovvalget underlagt obligatoriske formelle krav. Lovvalget for ægteskabers formueforhold skal notarbekræftes. Hvis den gældende lovgivning ikke vælges i Estland, er lovvalget formelt gyldigt, hvis de formelle krav for ægtepagter i den valgte lovgivning er opfyldt (58, stk. 2, i PILA).

Hvis ægtefællerne ikke har valgt, hvilken lovgivning der skal gælde, vil ægtefællernes formuerettigheder være underlagt den lovgivning, der fandt anvendelse på de almindelige retsvirkninger af ægteskabet på det tidspunkt, hvor de indgik ægteskabet (§§ 58, stk. 2, og 57 i PILA). De almindelige retsvirkninger af et ægteskab er primært underlagt lovgivningen i ægtefællernes fælles bopælsland (§ 57, stk. 1, i PILA), og hvis de ikke bor i samme land, lovgivningen i det land, hvor begge ægtefæller er statsborgere, lovgivningen i det seneste fælles bopælsland, hvis en af ægtefællerne stadig bor i samme land, eller hvis ingen af disse tre gælder, finder lovgivningen i det land, som ægtefællerne ellers har den nærmeste tilknytning til, anvendelse (§§ 57, stk. 2-4, i PILA).

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Arv er underlagt lovgivningen i testators sidste bopælsland. Den gældende lov bestemmer navnlig følgende: 1) typer og virkninger af testamentariske dispositioner, 2) retten til at arve og bortfald af arveretten på grund af en handling, 3) arverettens omfang, 4) arvingerne og forholdet mellem dem og 5) hæftelse for testators gæld (§§ 24 og 26 i PILA).

3.8 Ejendomsret

Stiftelse eller konsumtion af en tinglig rettighed skal vurderes i henhold til lovgivningen i det land, hvor løsøret befandt sig på tidspunktet for stiftelse eller konsumtion af rettigheden. Der gælder en begrænsning om, at en tinglig rettighed ikke må udøves i strid med det grundlæggende princip om det sted, hvor genstanden befinder sig (§§ 18, stk. 1 og 2, i PILA).

3.9 Insolvens

Estisk lov finder anvendelse på insolvensbehandling i Estland. Retsgrundlaget for dette er konkursloven, ifølge hvilken bestemmelserne i den civile retsplejelov gælder for konkurssager, medmindre andet følger af loven (lovens § 3, stk. 2). I henhold til den civile retsplejelov skal domstolen behandle sagen i overensstemmelse med den estiske civile retspleje (§ 8, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Sidste opdatering: 28/03/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.